

підприємством передбачає планування процесів моніторингу, вимірювання, аналізу й проведення раціоналізації. Тому якість інжинірингових послуг необхідно обґрунтовувати й шляхом накопичення статистичних даних, а також технологіями їх аналізу й обробки, що забезпечить не лише базис для обґрунтованості ціни послуг, а й прибутковість, конкурентоспроможність інжинірингового підприємства.

Список використаної літератури:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17.
2. Траченко Л.А. Інжинірингові послуги як об'єкт товарознавства: експертне оцінювання якості. Одеса: Атлант, 2014. 212 с.
3. Ареф'єва О. В. Конкурентоспроможність підприємств у міжнародному цифровому просторі : монографія. К. : ФОП Маслаков, 2019. 342 с.
4. Вовк О.М. Детермінанти модернізації підприємств інфраструктурної сфери: теорія, методологія, практика. Київ, ФОП Маслаков, 2020. 480 с.
5. Стандарт ДСТУ ISO 9001:2015 Системи управління якістю. ДП «УкрНДНЦ» 2016. 22 с.

*Дем'яненко Т.І., к.е.н., доцент,
доцент кафедри економіки та менеджменту,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

*Яковенко І.С.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти,
Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків*

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Стійкий розвиток – найважливіша характеристика підприємств, які у нестабільному середовищі. Якщо промислове підприємство стабільно розвивається, воно має багато переваг порівняно з іншими суб'єктами господарювання з погляду інвестицій, отримання кредитів, впровадження результатів науково-технічного прогресу, вибору постачальників та підбору

кваліфікованих кадрів. При цьому промислове підприємство не входить у конфлікт із державою, суспільством та екосистемою, бо своєчасно та в повному обсязі сплачує податки, платежі, внески, гідну заробітну плату, дивіденди, економить довкілля та ресурси. активність. Чим вищий рівень стійкості промислового підприємства, тим більше незалежно від несподіваних змін зовнішньої ситуації, отже, нижчий ризик банкрутства і зупинення діяльності [2].

Дослідженням питання інноваційного розвитку підприємства, характеристики факторів, що на нього впливають займається багато вітчизняних і зарубіжних вчених: Адаменко О.А., Волощук Л.О., Готра В.В., Егоров П.В., Шакура О.А., Жаровська Н.Ю., Кобрин Л.Й., Мельник Л., Морозова С.А., Русінко М.І., Соколюк С.Ю., Уткіна Ю.М. і Остапюк Б.Я. та інші. Незважаючи на значні зрушення в інноваційному розвитку компаній, це питання вимагає подальшого дослідження з використанням нових підходів, що враховують перетворення, що відбуваються.

У сучасних умовах інноваційний розвиток компаній грає основну роль інноваційному розвитку всієї економіки. Значення інноваційного розвитку у сучасній економіці України неможливо переоцінити. Адже завдяки інноваційному шляху розвитку можна досягти економічного зростання в найближчому та стратегічному майбутньому. В даний час на ринку створено відносно жорстке конкурентне середовище, тому компанії повинні мати досить сильні та стійкі конкурентні переваги. Інноваційний розвиток відповідно до сучасних умов праці є одним з найбільш перспективних напрямків розвитку будь-якої організації, незалежно від виду діяльності. Для забезпечення інноваційного розвитку компанії необхідно зосередити увагу на виявленні та оцінці факторів цього розвитку. Слід пам'ятати, що у інноваційний розвиток впливає безліч чинників, підтримують інноваційний розвиток чи перешкоджають впровадженню інновацій [3]. У більшості випадків рекомендується розділити їх на дві групи: зовнішні та внутрішні фактори, що впливають. До зовнішніх факторів належать фактори, що

впливають на інноваційний розвиток середовища підприємства. До таких факторів належать: політична ситуація в країні, рівень економічного зростання країни, наявність зовнішніх джерел фінансування, національна та міжнародна правова база, податкова політика, науково-технічний прогрес у країні, екологічна ситуація у країні. національні та міжнародні програми екологічної безпеки тощо.

Внутрішні чинники – це чинники, що впливають інноваційний розвиток у компанії. До них належать: організаційні цілі, створені задля реалізацію стратегічних заходів; інноваційний потенціал компанії; наявність фахівців з економічної безпеки та функціональних підрозділів.

Інновації та новітні технології на етапі розвитку світової економіки як визначають економічне зростання країн, а й виступають індикаторами рівня економічного добробуту суб'єктів світового господарства. Економічна сутність концепції переходу на шлях інноваційного розвитку полягає в тому, що головними факторами економічного розвитку стають знання та науково-технічний прогрес; по-друге, необхідно якнайшвидше адаптувати стратегії інноваційного розвитку до специфіки конкретної країни; по-третє, велике значення для національної економіки має розвиток інфраструктури постіндустріального суспільства. Створення механізму інноваційного розвитку є пріоритетним для економік всіх без винятку країн, оскільки є джерелом отримання додаткових конкурентних переваг на світовому ринку [1].

Забезпечення сталого розвитку суспільства виявляється у досягненні цільових систем (соціальних, економічних, технічних та екологічних) на основі послідовного застосування принципу відповідальності перед суспільством. Прибуток у разі не є основною метою, досягнення якої мають бути спрямовані управлінські дії. Вона є однією з економічних цілей та виконує важливу функцію – виступає засобом досягнення всієї системи цілей. Пропонується розглянути в якості критерію оцінки сталого ефективного розвитку підприємства і такі

показники: досягнення стійких темпів економічного зростання основного виду діяльності підприємства, отримання.

Список використаної літератури:

1. Гросул В., Жилякова О. Сутність та особливості формування антикризової стратегії підприємства в умовах VUCA-світу. *Бізнес Інформ*. 2015. № 11. С. 393-399.

2. Волощук Л.О. Інноваційний розвиток промислового підприємства: сутність та проблеми аналітичного забезпечення в умовах індикативного управління. *Бізнес Інформ*. 2014. № 11. С. 75-79.

3. Уткіна Ю.М., Остапюк Б.Я. Інноваційний розвиток у механізмі забезпечення глобальної конкурентоспроможності підприємств. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2018. № 61. С. 167-173.

*Iuliia Dudnieva, PhD of Economics, Associate Professor,
Associate Professor of the Economics and Management Department,
Ukrainian Engineering Pedagogics Academy, Kharkiv*

RISK-ORIENTED THINKING AS THE BASIS OF THE QUALITY MANAGEMENT SYSTEM

In the modern economy, enterprises pay great attention to maintaining the competitiveness of their products (services). To successfully solve this task, a proven method is increasingly used – the implementation of a quality management system, which is designed to provide conditions for the production of products or services that meet consumer requirements.

The implementation of the quality management system is a responsible step of the company's management, a strategic decision, the implementation of which increases the efficiency of management, creates competitive advantages and ensures the sustainable development of the enterprise. An effective tool for the formation of a quality management system is the fulfillment of the requirements of international standards of the ISO 9000 series, aimed at confirming the quality of the enterprise's work [1]. When